

Engelland

1 Korintiërs 15: 20

Liturgie: Vóór de dienst: Lied 84: 1,2: Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer
Lied 705: 1,2,3: Ere zij aan God de Vader
Begroeting
Lied 705: 4
Gebed
Bernetsjerke
Samen in het licht
Lezen: 1 Korintiërs 15: 12-25
Dêr sjongt in toan, dêr klinkt in stim: 1,2,3,4 (Daar juicht een toon)
Overdenking
Jezus leeft in eeuwigheid: 1,2 (EL 411)
De leiders en de groepen
Lied 971: 1,2: Zing een nieuw lied
Dankgebed
Collecten
Lied 704: 3: Lof, eer en prijs zij God
Zegen
Amen, amen, amen
Lied 708: 1,6: Wilhelmus

Witte zwanen, zwarte zwanen.
Dat is een oud liedje. Een kinderversje,
De jeugd van vroeger kent het vast wel.
Het gaat zo:

*Witte zwanen, zwarte zwanen!
Wie gaat er mee naar engelland varen?
Engelland is gesloten
De sleutel is gebroken
Is er dan geen timmerman
Die de sleutel maken kan?
Laat doorgaan
Laat doorgaan
Wie achter is moet voorgaan!*

Weet u, dat dat een oud paasliedje is?
Dit is niet zo maar een versje.
Maar het is een lied met een bijbelse boodschap.

Want ziet u wel, hoe engelland is geschreven?
Dat is geen vergissing.
Maar zo staat het in de oorspronkelijke tekst.
Met dubbel L.
Het gaat hier namelijk niet om het Engeland aan de andere kant van het Kanaal.
Het gaat hier niet om Groot Brittanië.
Het gaat hier om engel-land. Het land van de engelen. De hemel.

Alleen dat land, dat is gesloten.
De sleutel is gebroken.

De zwanen staan hier voor het sterven. Het heengaan.
Wij kennen bijvoorbeeld de uitdrukking zijn of haar zwanenzang. Dat is het laatste wat iemand nog gedaan of gezegd heeft.

En dan? Is er dan nog iets na de dood, gaat het dan verder?
Nee, zegt het liedje dan, het stopt.
Want engelland is gesloten en de sleutel is gebroken.

Maar dat verschrikkelijk.
Dat druist tegen alles in.
Dit wil je niet.
Kan het niet anders?

Is er dan geen timmerman, die de sleutel maken kan?
Zo staat het in de oorspronkelijke tekst.
Daar is later een smid van gemaakt: Is er dan geen smid in het land.
Maar in de eerste versies ging het bewust over een timmerman.
En dan is het niet zo moeilijk, aan welke timmerman werd gedacht.
Dat is de timmerman uit Nazareth.
Jezus, de zoon van Jozef.

Hij kan de sleutel maken.
Hij zorgt er voor dat engelland weer wordt ontsloten.
Hij is het die dwars door dood en graf is heengegaan.
Hij is het die aan de andere kant van de dood is opgestaan.

De weg naar engelland is weer open.
Daarom klinken ook die laatste regels: Laat doorgaan, laat doorgaan, wie achter is moet voorgaan.

Bij die laatste regel denk je aan de woorden van Jezus, als Hij zegt: *Vele laatsten zullen de eersten zijn.*

En als ik zie, Hoe Jezus zelf zijn weg is gegaan als een lam en als schaap. In gehoorzaamheid aan de Vader. Een gehoorzaamheid tot in de dood, ja, tot in de dood aan het kruis, dan mag Hij als eerste ons voorgaan.

Paulus laat het horen als een jubel: *Maar Christus is werkelijk opgewekt, als eerste van de gestorvenen.*

Als eerste.

Eigenlijk staat er: Als eersteling.

Als eersteling van hen die ontslapen zijn.

Eersteling. Dat betekent: Er volgen er nog meer.

Als een boer op zijn land de eerstelingen vond, dan waren dat de eerste vruchten die rijp waren. En als je die vond, dan wist je dat de oogst in aantocht was. Nog even en dan zijn alle vruchten rijp. De eerstelingen zijn de aankondigers van de oogst. Zo is Christus de aankondiger van de grote oogst. Zijn graf breekt open en straks als de bazuinen klinken breken alle graven open.

Door pasen komt ons leven in een heel ander perspectief te staan. Door pasen kunnen we verder kijken over de dood en het graf heen.

Dat is een geweldige boodschap.
En toch ... wat kan die boodschap botsen met realiteit.
Want de dood is en blijft iets verschrikkelijks.
Die is zo hard en zo wreed.
En het kan opeens zo dichtbij komen.
Een sluipmoordenaar. Dat is het.

En dat zo haaks op pasen.
En toch, door de opstanding van Jezus Christus en dankzij pasen kunnen we wel verder kijken.

Een kind kan dat soms in alle eenvoud laten horen.
Zo kwam een collega-predikant op bezoek bij een gezin, waarvan de moeder veel te jong was overleden. Een vader bleef achter met drie jonge kinderen. Toen deze predikant op bezoek kwam, was er één van de kinderen bij. Een meisje van 12. Toen haar vader even naar de keuken ging om koffie te zetten, zaten zij samen in de kamer. Die dominee en dat meisje van 12. Op een kastje stond een foto van haar moeder.

Dat is een mooie foto van haar, zei de predikant.
Ja, zei ze, maar daar staat ze nog op met een bril.
Huh, maar ze had toch altijd een bril op?, zei de predikant.
Ja, hier wel, maar nu heeft ze geen bril meer en als ik haar straks weerzie, dan is het mama zonder een bril.

Tjonge, daar word je wel even stil van.
Als ik haar straks weerzie.

Och, daar kunnen wij bomen over opzetten en hele discussies over voeren. Want hoe zal dat zijn en zal er herkenning zijn?
Maar dan deze woorden uit de mond van dit kind.
Wat een geloof. In al haar eenvoud.
Ja, dat raakt je. Dat is zó echt en zó puur.

En natuurlijk is er gemis en verdriet.
Zij mist haar moeder heel erg.
Maar die troost van het weerzien is er ook.
Het leven houdt voor haar niet op bij de dood van haar moeder.
Nee, ze is nu in engel-land en straks dan ziet ze haar weer en zijn weer bij elkaar.

Dat, lieve mensen, dat is pasen ten voeten uit.

Dat je verder kunt kijken.

Dat de dood geen meer punt is, waar alles ophoudt, maar een komma.

Er volgt nog meer.

Dankzij Jezus Christus die dood geweest en weer leeft is engelland ontsloten.

Dankzij zijn kruis en opstanding is de sleutel gemaakt en staat de poort wagenwijd open.

En wij? Wij kunnen weer zingen: Laat doorgaan, laat doorgaan, wie achter is moet voorgaan.

Halleluja!

Amen

Piet Hulshof
27 april 2014